Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 19

Metrū primū

¶ Hic boeti⁹ approbat dictū suū. Dixit eñ ꝙ cogatur inire mestos modos ꝫ
ipe ꝓbat scdo rñdet q̄stioni. ibi has saltē. Primo dicit Bñ dixi ꝙ cogor ini
re mestos modos: Ecce demōstratio hui⁹ ad sensū. Nā camene. i. muse poeti
ce. lacere. i. lacerātes mētes hoim. ille dictāt mihi dicta scribēda supple car/
mina metrica ⁊ elegi. i. ꝟsus miserie quos muse mihi dictāt. illi rigāt. i. hume
ctāt ora. i. faciē meā veris fletibꝫ. ¶ Notandū ꝙ ꝭm poetas nouē finguntꝰ fuis/
se muse in mōte elicōe iuxta fontē cabellinū de q̄ fonte loquitꝰ Persi⁹ in princi
pio ꝓmi libri sui dicēs. Fōte cabellino ⁊c̄. Que muse finguntꝰ poetis ministras
se sciam ꝯponēdi carmia metrica. Et iste muse poetice vocabātur camene q̄/
si canētes amene eo ꝙ multū delectāt hoies rōe metri. Nota ꝙ ille muse poe/
tice dicūtur lacere actiue. q̄r lacerāt. i. distrahūt mētes hoim subijciētes ipas
diuersis passionibꝫ nūc passioni amoris. nūc doloris sic̄ pꝫ ꝑ Ouidiū d amo
re tractantē ⁊ ꝑ alios poetas. Vel dicūtur lacere passiue rōne poematū suoꝝ
q̄ poemata dñr lacera q̄r nō sunt firmitate rōnis stabilita. Ubi notanduꝫ ꝙ
q̄dā carmina dicūtur integra quedā lacera. Integra sunt carmia ꝓhica nul
la falsitate ꝑmixta. sꝫ firmitate rōnū stabilita. ⁊ aim firmāt. Lacera sunt car
mina poetica q̄ nō instruūt hoiem nec ꝯsolātur. sꝫ lacerāt. i. distrahūt mētes
hoim nūc reducēdo hoi ad mēoriā voluptates. nūc dolorē. nūc alias passio
nes. ¶ Itē notādū ꝟsus elegi ꝓncipalr inuēti fuerūt ꝓpter miseriā describen/
dā. ⁊ q̄r hos ꝟsus muse dicebāt Boetio ꝑ q̄s boeti⁹ magis suā miseriā redu
xit ad mēoriā q̄ꝫ ꝑ eos ꝯsolaretꝰ. iō elegi erāt cā ipsi boetio veri flet⁹. ¶ Itē no
tandū duplex ē flet⁹. adulatori⁹ ⁊ ver⁹. Adulatori⁹ q̄ est fict⁹ q̄lis ē flet⁹ ama
sie. Si eñ dixerit amasius ad amasiā nō diligis me. ipsa incipit flere. q̄re. vt
ꝑ fletū firmi⁹ ipm possit tenere. cū aūt nūmos nō poterit extorquere ab ipso.
d̄r. Vade garrio te ñ noui ꝟe. Ali⁹ ē flet⁹ ver⁹ q̄ ex ꝟo cordis dolore ⁊ ex ꝟa pie
tate ꝓcedit. ⁊ ad talē fletū boeti⁹ ꝓuocat⁹ fuit ꝑ musas dictātes sibi carmia
¶ Notandū ꝙ hec dictio elegi pōt exponi duplr. vno mō ꝙ teneatꝰ noiatiue.
⁊ tūc ē sensus. elegi. i. ꝟsus miserie rigāt ora mea fletibꝫ. Alio mō ꝙ teneatur
genitiue. ē sensus. camene rigāt verꝫ fletibꝫ ora elegi. i. miseri hois. q̄r elegus
a um. i. misꝰ ra, rum. ꝭm huguitionē.

Has saltē nullus potuit ꝑuicere terror

Ne nostrū comites prosequerētur iter.

¶ Hic boetius respondet tacite questioni. Quereret aliq̄s quomodo muse di
ctant tibi carmina scribenda cum sis in exiliū relegat⁹. q̄r intrastis sine omni
comitiua. Ad hoc rñdet Boeti⁹. Liꝫ oēs amici mei dereliquerūt me i exilio
ꝓpter timorē impialē. tñ has musas nul⁹ terror impialis potuit vincere q̄n
comites sequerentur nostrum iter vsq̄ꝫ in exiliū dictātes nobis carmina. No
tandum licet bona exteriora possunt auferri ab homine per violentiam. sicut
per furtum. per rapinam. per incendium. tamen scientia non potest auferri ab
homine non enim scientia violentia aufertur. nec vetustate consumminꝰ. nec
tristicia minuitur. Unde Seneca nona epistola ad Lucillum recitat. ꝙ cuꝫ
Stilbon capta patria. amissis liberis; amissa vxore sua, et alijs bonis. solus

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0029
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG